

Ahir, Avui, Demà... Noemí López Juan

Solcs a la pell per on navega el mar de la saviesa.
Ulls aigualits guarnits amb rodones llunes blanques.
Mans tremoloses que no encerten el destí,
com sageta llençada per un arquer maldestre.
I paraules segrestades en un immens calaix de sastre,
que no acudeixen en convidar-les.

Frontissa d'unió entre dos mons ahora impossibles.
Ulls atents temorosos de la partida i anhelosos per l'arribada.
Mans de riu que acaronen i castiguen.
I paraules oblidades, que com un espill li tornen lliçons apreses.

Pell verge nascuda del sentir i encara sense llaurar.
Mirada expectant d'uns ulls que parpellejant canten
Mans inexpertes que belluguen encuriosides,
deleroses pel descobriment.
I paraules sense cos,
que romanen esperant el moment de prendre forma.

Estones compartides mentre les petites mans naveguen pels solcs d'una mar
immensa i el cos s'abandona al bressolar del riu que l'amanyaga.